

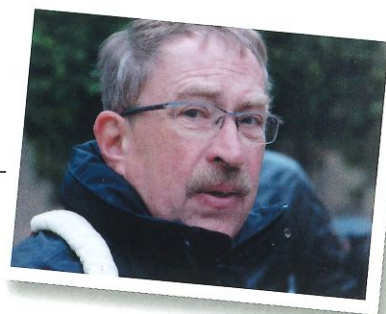
Banevandring Sommeren 2014 på Odense Golfklubs gamle Snapind bane

Tekst og banefoto af Chr. Husum

Som tilflytter til Odense for at studere, havde jeg for 42 år siden fået et halvt golfsæt forærende. Da jeg ellers altid havde sejlet, var golf noget, jeg kun havde et overbærende smil til overs for fra diverse vittighedstegninger om golfere.

Men hvad, man kunne jo prøve. Og der var en golfbane i Odense. Op på knallerten og "jernstængerne" i en grå fiskeskuldertaske. Fandt en stejl nedkørsel mellem et par villaer på Rugårdsvej før Kronsbjerg. For enden så jeg et par tennisbaner, hvor en smal grusvej førte forbi og endte i en lille parkeringsplads foran et lille rundt grønt tætklippet område med 9 nummerskilte placeret i nogle huller.

Fik stillet knallerten ved et sortmalet træhus og kiggede mig omkring. Længere ude på det klippede græsområde stod nogle store drenge og svingede.

Jeg nærmede mig forsigtigt og forklarede, at jeg havde fået "sådan nogle her".

Beredvilligt viste de mig, hvordan man skulle holde på "golfjernet" og svinge. Jeg måtte gerne slå til deres bolde, for dengang havde alle sin egen spand med øvebolde. Hver havde sit tegn på egne bolde. Efter alle havde tømt sin spand, gik man fælles ud og samlede alle op. Tilbage blev de langt i en bunke, hvorefter man pillede sine egne fra. (Og i dag kan man bare slå bolde ud gratis og uden at samle op!!). Efter adskillige lufthuller og store ditto i jorden skete miraklet - en bold blev ramt rent og fløj i en smuk bue lige ud! Jeg var solgt til stanglakrids og har været det siden dét slag.

42 år senere lavede jeg en banevandring på det område, der var hjemsted for Odense Golfklub fra 1962 til 1980.

Fra parkeringspladsen ved det gamle Nordisk Fjer gik vi over den tildækkede rende på vejen, der har erstattet den lukkede stejle nedkørsel - den var også særdeles farlig ved udkørslen på Rugårdsvej. Efter at have passeret tennisbanerne vælter minderne frem. Parkeringspladsen foran puttinggreenen er nu bevokset og erstattet af en bålplads. Det sorte klubhus, et tidligere sommerhus tilbygget med to omklædningsrum/toiletter, bagrum og greenkeeperskur, står endnu. I dag fungerer det som spejderhytte. Den flotte terrasse med de gamle hvide litografiske sten er erstattet med almindelige grå cementfliser. Klubhuset var rammen om et fantastisk klubliv - udover at fungere som 10. hul. Mange fester, hvor juniorerne ordnede alt det praktiske, og den månedlige mandagsafslutning for kaninerne.

Alle, der fik handicap, gav en 1/2 fl. snaps til månedsafslutningen. Man havde madpakken med - ellers blev en stafet sendt op til grillen på Rugårdsvej. De sidste år på den gamle bane voksede medlemstallet hurtigt, og mange fik handicap, så stemningen var altid særdeles høj med animerede taler, især Jens Winther-Hansen og Børge Wille, og mange skåler. Ofte sluttede man af med puttekonkurrence - de parkerede biler tændte bare nærløst! Mange burde nok ikke være kørt hjem motoriseret!

A pro pos erhvervelse af handicap dengang. Hcp. begyndte ved 36 og ikke 72 som i dag. Der var ikke noget pjat med stableford point som i dag - man spillede SLAGSPIL, hvor hvert eneste slag tæller! Så et enkelt dårligt hul kunne ødelægge en runde og sende drømmen om et rigtigt hcp. eller superrunde på langfart. Herom senere.

Spillet på banen var ganske anderledes end i dag. Tidsbestilling var et ukendt begreb. Og der var faktisk kun én fast aftalt 4-bold om ugen; nemlig lørdag formiddag hvor Hoff, Bischoff, Ib K. og Åge Hansen spillede deres 18 huller. Ellers, og det var det helt unikke og grundlæggende for "klubånden" dengang, mødte man bare op og ventede på puttinggreen eller 1. tee. Når man var 2 - 3 eller 4 gik man ud - juniorer, kaniner, herrer og damer - alle spillede sammen.

"16.08 klubben", forløberen til vores dagens Torsdagsherrer og vel også Onsdagsdamerne, var også unik. Navnet kommer af, at K.O.Petersen kunne forlade sit kontor på Mette Munk og være på 1. tee kl. 16.08, og så nå 9 huller, en øl inden middagen hjemme, tidsnok til at passe sit arbejde i biografen! Man mødte op hver dag og puttede lidt. Når vi var fire, gik vi ud. Tættest og længst fra flaget på 1. hul spillede sammen om en femmer eller øl over kors. Øl kostede fem kroner i automaten, som juniorerne passede, og overskuddet gik til juniorarbejdet.

SCOREKORT
TIL BANEN VED SNAPIND

ODENSE GOLFklub

Lokale regler

- 1) Kloakrørene er en integral part of the course.
- 2) På 3. hul er det af farehensyn forbudt at forsøge at drive green.
- 3) På 4. hul er vejbanen og arealerne til venstre for denne "out of bounds".

Huller	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	Totalt
Navn																			
Handicap																			
Score																			

Og så til banen - den på papiret korteste og letteste bane i landet! Men, men!

En bane med landets smalleste fairways mellem out of bounds og masser af træer.

1. hul. 106/106, par 3. Et kort hul med "out of bounds" tv. og bunker foran green og cement-piller med kloakrør bag green.

Her så jeg det mest spektakulære "hole in one". En tidligere kredslæge, lige begyndt som kanin, teede op. Tog sin store driver frem, svingede køllen - bolden faldt ned fra tee'en, trillede hen over teestedet, videre over fairway, ned gennem bunkeren, op på green og i hul! Og så gav han 1 fl. snaps.

2. hul. 175/141, par 3. Svært hul. "Out of bounds" tv. op mod gl. banelinie. Umuligt at spille fra rough på skrænten. Fairway ca. 30 m. bred med kloakrør i ca. 3-4 m højde på cementsøjler.

Et godt slicet drive ind i en af søjlerne kunne betyde, at 2. slaget skulle tages næsten tilbage fra 1. tee. Her skulle man ofte skulle råbe "fore" til dem, der stod på "drivingrange" på den anden side af rørene. En drivingrange er måske så meget sagt - frem til bakken op til 2. green var vel 120 meter = et 8/9 jern. Her trænede man. Ingen pro. "Luffe", Herluf Hansen, kom senere en gang om ugen. Som studerende havde jeg ikke råd til træning (derfor kæmper Morten stadig med mit elendige sving). Green nåede man efter et lige slag langs kloakrør og et pænt stort træ til venstre før bakken.

3. hul. 247/214, kort par 4. Dogleg med "out of bounds" tv. Dvs. man måtte ikke "drive" green over træerne af hensyn til villaerne ved et "hook" og gående på den gamle jernbane sti. Men mange juniorer gjorde det, når der ikke var seniorer inden for synsvidde!

4. hul. 336/308, par 4. Banens længste hul (meget kortere end spillerne på European Tour slår i deres drive i dag). "Out of bounds" tv. mod Hastrup's fabrikker var der en meget befærdet sti med gående, løbere, ryttere m.m. – et under ikke nogen kom slemt til skade. Men det skete faktisk for vores tidligere formand Børge Wille i en match. Jeg gik i bolden lige efter og ventede på teestedet. Lars Jacobsen, klubbens femte DM-mester, spillede med Børge. Lars slog sit andet slag – et slice lige ind i træerne – bolden ramte et træ og fløj sideværds ud og ramte Børge lige i panden – han gik ud som et lys. Det var før mobiltelefoner, så det blev løbet stærkt tilbage til klubhusets mønttelefon for at ringe efter Falck. Heldigvis kun en stor bule. Det var også på dette hul vores legendariske medlem, 6 gange klubbemester Inga Hansen (tidligere DM i vist nok både tennis, badminton og bordtennis), viste sin værdighed til optagelse i Guinness Book of Records i "speeding golf". Inden sidste mands drive fra herreee var landet, havde hun teeet op og slået sit drive – og inden hendes bold var landet, var hun af sted hen over fairway. Jeg har set hende putte og selv tage pinden op inden bolden nåede hullet! Hun kunne tage

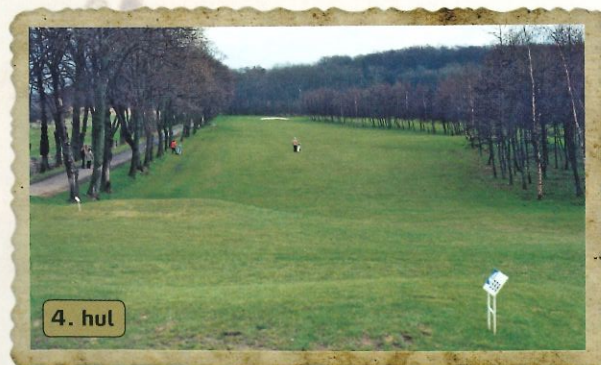
pippet ud af nye kaniner med sin skarpe tunge – det tog mig lang tid at turde sige – "slap nu af" eller "hold mund" – hvorefter hun sendte et grin – hun var et herligt menneske!

Det var bl.a. også her, man lærte "at tælle træer". De mange birketræer med små lysninger gjorde det forholdsvis let at finde boldene. Man talte bare træer – fx 3. træ efter lysningen – og vupti – der lå bolden.

Og så kommer "Mosehullet" – 5. hul. 279/234, par 4. Hullet som var alt eller intet! Hvor man, især som "kanin", vendte ryggen til fairway og gik rystende over broen over renden og ned til teestedet. Man vendte sig så om – sagde nogen "gummiarm"? – der var kun ét forsøg til at komme over renden! Ellers var det ny bold, ny bold, ny bold

Det var her, drømmen om et hcp. eller en god runde i dag let kunne bryde – og måske kunne man som Kanin opnå titlen som månedens Mosekonge. Jeg mener at erindre, at Børge Wille opnåede denne titel med 17 slag for endelig at nå over renden! Men egentlig et let hul – problemet var bare, hvad der skete mellem ørerne – som alt i golf.

"Fore" blev ofte råbt på banen (i dag er der kun får). Det var vel egentlig kun på 1., 3., 5., og 7. tee, der var fred og ingen fare. Ellers var man i "skudlinien" for et slice/hook/misset slag over det meste af banen – undtagen 4., 6., og 9. green. Man lærte virkelig at se sig for og tage hensyn.

6. hul. 110/110, kort par 3 skærmet af en bunker. Let hul, men et toppet tee-slag eller bunkerslag ville ende i renden eller i skoven med deraf følgende problemer.

Banen lå lavt i terrænet. Ved kraftige regnskyl og når renden løb over, stod der blankt vand på 4., 5., 6., 7., 8. og 9. fairway. Når vandet trak væk, kunne det om sommeren lugte ganske fælt af rådne regnorme et par uger. I dag kan man af vegetationen se, at der stadig er meget vådt. Der er i dag på flere af ovenstående steder blankt vand med dunhammer og anden "vådvegetation" fx kan man ikke gå tørskoet på den gamle 4. fairway, og 6. er væk i en sump. De fleste af træerne fra dengang er gået ud – formodentligt på grund af vand.

7. hul. 235/216, par 4 Dogleg tv. "Skovhullet". Man forlader banen over renden på en lille bro og går op ad bakken ind i skoven omgivet af høje træer. Vender sig om – var der nogen der sagde "gummiarm" igen? En smal åbning mellem træerne, som blev mindre som grenene voksede i løbet af sæsonen. Træerne på vej ud mod fairway er fyldt med "ar" efter tusindvis af bolde, der ikke var kommet den lige vej ud. Her lærte man at lytte! – gonk – gonk – gonk og så et nedslag i skovbunden. Fandt man bolden var valget – at prøve en vej ud mellem træer og buske – eller gå tilbage. Også her brast mange hcp.-drømme og en god score; efter 6 gode huller kunne også alt her være tabt for denne gang.

8. hul. 114/114, par 3. Let hul skærmet af en bunker, men samme risiko som 6. hul. Pas på indspil fra 2. og 7. og drive fra 3., samt tage hensyn til tee-off på 9..

Pasning af banen. Der var en "greenkeeper" af en slags. Kunne vist ikke lide golfere, men snaps eller øl kunne formilde ham i hans lille skur. Juniorerne "svirpede" greens for morgendag inden matcher. Fairways blev slået af stadsgartnerens traktorer, ofte med en hastighed der mindede om kvalifikation til Le Mans – der blev i hvert fald ikke "kælet" for banen.

9. hul. 311/280, par 4 med svag Dogleg tv. og hele vejen langs renden. Mange, også jeg, har taget chancen og prøvet at slå op, når der ikke var vand i. Men ca. ½ cm under sandet var der forræderisk sort ulækkert mudder = mudder fra top til tå, hvis bolden ikke blev ramt rent.

Her var kloakrøret også i spil et pænt stykke fremme i 3-4 m højde. Ramte man røret i den rette vinkel kunne bolden lande tilbage foran ens fødder – eller ende i skov til begge sider. Rørene er i dag væk og erstattet med pumper, så det er svært at forestille sig forhindringerne på 2. og 9. hul.

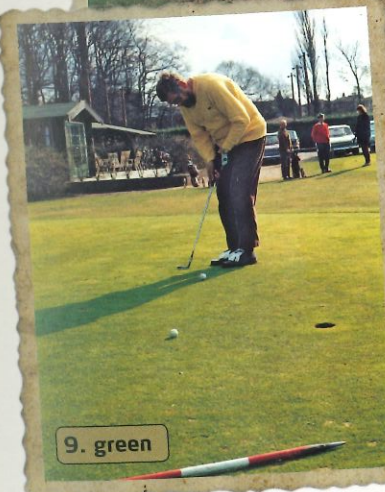
Så er vi på vej mod slutningen af banen mod 9. green. Her møder man måske enkelte, der har "trukket drivingrange" ud på fairway for at kunne træne lange slag op mod bakken til 2. green – men de tager pænt hensyn og trækker sig til siden. Sidste slag mod 9. green foran klubhuset endte, mig bekendt, kun i en enkelt knust rude ved langbænken og uden tilskadekomne.

Slut på en nostalgisk banevandring og flashbacks på en skøn svunden tid med spil, grin og god stemning på og udenfor banen. Det kan i dag være svært at genkende selve baneforløbet, hvis man ikke har mange runders erfaring.

Vi fik en ny bane, som lovet af kommunen til erstatning for dyrskuepladsen/eksercerpladsen og Snapind-banen, selv om vi var hadet blandt socialdemokrater – som en socialdemokratisk rådmand dengang sagde: Der er ingen grund til en 18 hullers bane – de kan jo bare gå 2 gange på den eksisterende bane! Men det blev vedtaget med 1 stemmes flertal. **Ved indvielsen** af det nye baneanlæg på Hollufgård sagde klubbens mangeårige humoristiske kasserer Svend Lützhøft bl.a.: "Det er mit håb, at vi kan bevare den glade skovturstemning fra Rugårdsvej, så vi kan undgå klikedannelse og højrevethed".

Det sidste er gået i opfyldelse, da golf i dag er blevet en sport for alle – men med tidsbestilling og 1200-1300 medlemmer er der helt tydelig klikedannelse – så den gamle klubånd fra Rugårdsvej er i dag desværre ikke-eksisterende.

Men vi kan i dag glæde os over at have et af Danmarks mest velplejede 27 hullers golfanlæg.

9. green med putting greenen i baggrunden foran de parkerede biler.

Kilder bl.a.:
OGK Jubilæumsskrift 1927-1977
OGK Jubilæumsskrift 1927-2002